

LOV OG EVANGELIUM

Utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Nr. 7

September 1990

26. årg

Frelsesvisshet

For han henger fast ved meg, og jeg vil utfri ham, – for han kjenner mitt navn. Han skal påkalle meg, og jeg vil svare ham. Salme 91, 14-15.

Noen spør kanskje om det virkelig går an for et menneske allerede her i tiden å vite om en er et Guds barn, og om en kan og bør søke en slik visshet. Dette er som regel de ubotferdiges unnskyldning, og blir gjerne brukt av slike som trives best i mørke og uviss-
het.

Svar: Hele Skriften vitner at alle de gamle fikk vitnesbyrd om at de ved troen tektes Gud (Hebr. 11). Bare ved troen var det mulig at de kunne lide martyrdøden med glede. Apostlene sa uttrykkelig: «Ånden selv vitner med vår ånd at vi er Guds barn.» De sa: «Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet i seg selv» – «så dere skal vite at dere har evig liv,» og at «den som ikke tror Gud, har gjort ham til en løgner» (Rom. 8, 16; 1. Joh. 5, 10–13).

Legg nøye merke til dette siste. Herren roper uttrykkelig: Den som tørster, han komme, og hver den som vil, han ta livets vann uforskyldt.

Den som tror, har evig liv. Om hans synder er røde som blod, skal de bli hvite som sne. Hvis jeg da ikke tror dette, men alltid er i uvisshet om syndenes forlatelse, hva er det annet enn å gjøre Gud til løgner? Det er som å si: Jeg vet ikke om jeg kan lite på det Herren sier. Jeg vet ikke med sikkerhet om Gud er sannferdig.

Det skulle være en fin bekjennelse for en kristen! I sin forklaring til Gal. 4, 6 sier Luther: «Derfor skal vi dag for dag prøve å komme ut av tvilen til visshet. Vi skal beflitte oss på å rykke opp med rot den skadelige villfarelse som har forført hele verden, nemlig den tanken at mennesket ikke kan vite om det er *i* eller *utenfor* nåden. For dersom vi tviler på Guds nåde og ikke holder det for sikkert at Gud har velbehag i oss for Kristi skyld, da fornekte vi Kristi forsoningsverk. På den måten gjør vi Guds frelsesverk og alle hans velgjerninger mot oss til intet.

C. O. Rosenius

Det begynte i et Disko

«Jeg gikk i Satans felle...»

For en tid siden fikk jeg brev fra en ukjent gutt – la oss kalle ham Freddy. Han er nå 20 år gammel:

«Det begynte i et disko. Der gikk jeg i Satans felle. Og der ble jeg beruset av musikk og alkohol. Plutselig var det en stemme inne i meg som sa: «Nå, Freddy! Hvorfor skaffer du deg ikke ei jente? Hvis hun ikke er noe tess, finner du deg ganske enkelt ei ny.» Plutselig var det bare én ting som stod i hodet på meg: å gå til senga med ei jente. Slik begynte det. Nå hadde Satan taket på meg, og langsomt men sikkert strammet han grepet.

Jeg elsket det onde og hatet alt omkring meg. Jeg var opptatt av okkultisme, dyrket Satan, ønsket å bli rik og ha makt. Satan oppfylte alle mine negative ønsker. Jeg kunne få andre til å gjøre som jeg ville, og jeg kunne skade dem. Og hvor jeg kom, spredte jeg hat.

Hjertet mitt var kaldt som is... Jeg ble en ekte hardrock-type og pleide å kle meg i sort lær beslått med nagler. Og på diskotekene lot jeg meg beruse av musikken for å glemme alle problemene mine...»

Freddy er bare én av tusen. Som han skrev, gikk han i Satans felle på et diskotek, der han ble beruset av musikk og alkohol. Dagens generasjon hungrer etter rusopplevelser – enten det er gjennom alkohol, «stoff»

eller rock. Vi lever i en tidsalder preget av mange former for rus.

Lokker rusen deg også?

Hvorfor hungrer så mange, spesielt de unge i dag, etter en rus – kanskje du også? Tidligere var dette på langt nær så aktuelt som nå. Grunnen er at verden er blitt så mørk. Livet virker tomt, gledesløst, deprimerende og kjedelig. Derfor griper en til noe som kan rive en ut av denne meningsløse tilværelsen.

Mange tror de har funnet en utvei: Skaff deg en rus, f.eks. gjennom rockemusikk. Da blir du hensatt til en annen verden. Du blir løftet ut av all din elendighet og kommer i høy stemning. Du finner det du lenter etter. Du møter den som er ditt idol, som du beundrer, som fascinerer deg og som du er helt oppslukt av: din favoritt blant rockestjernene! På store rockekonserter opplever du det særlig sterkt midt blant titusener av andre fans, når lyseffektene, sangene og de harde rytmene setter deg i en slags ekstase.

Men etterpå?

Hver rusopplevelse, enten den er framkalt av narkotika, alkohol eller rockemusikk, setter spor etter seg i ditt liv. Din personlighet blir mer og mer forandret. Samvittigheten blir sløvet. Du blir drevet til å gjøre ting

som du ikke ville ha drømt om å foreta deg uten rusen.

Nylig leste jeg en avisnotis om to kamerater – 18 og 20 år – som etter å ha hørt på en «heavymetal»-plate i timevis, bestemte seg for å forlate denne verden for å se hva som kom etterpå. De raserte rommet, hoppet ut av vinduet og sprang til en lekeplass i nærheten for å skyte seg. Den ene satte geværmunningen mot haken og var død øyeblikkelig. Den andre forsøkte det samme, men overlevde – med hake, munn og nese skutt av. Etter skyteaffæren måtte han gjennomgå 146 timer på operasjonsbordet...

Hva skjer på store rockekonserter og -festivaler? En mengde fans besvimer og må bæres ut. Ambulanser kjø-

rer ofte nonstop. Tumulter der mange blir skadet, er ingen sjeldenhet. Under opptakten til den største europeiske hardrock-festivalen «Monsters of Rock» i Castle Donington i England i august 1988, ble to unge menn trampet i hjel eller knust av mengden, en hel rekke ble skadet og flere hundre – mange av dem bevisstfløse – måtte ha medisinsk behandling.

Da denne festivalen kort tid etter skulle arrangeres i Schweinfurt i Vest-Tyskland, brøt det ut ville tumulter allerede før selve arrangementet startet. I sentrum av byen og på festivalområdet ble flere hundre skadet, og ambulanse- og førstehjelpsteam kunne rapportere om 587 tilfeller som trengte behandling. Hovedsakelig gjaldt det benbrudd, forvridde lemmer, sår, kutt og skrammer. Hardrock utløser ofte aggresjon, opprør og seksuelle utskielser.

Rusopplevelser får følger. Ingen slipper unna. Heller ikke du. For hver ny rus blir skaden større på kropp, sjel og ånd; inntil du har nådd «bånn» – slik Freddy også skrev. Du ødelegger ikke bare for deg selv, men også for andre; du skaper store problemer for familien, og duger nesten ikke til noen verdens ting, verken på skolen eller jobben.

Illusjon og virkelighet

Hvorfor har rusen slike ettervirkninger? Fordi den fører inn i en uvirkelig verden basert på løgn. Den befri ikke menneskene fra deres nød og elendighet, men fører dem inn i en

Bladet Lov og Evangelium

Bladet blir sendt til alle som sender eksp., navn og adr.

Bladet blir holdt oppe av frivillige gaver.

Eksp.: O. Dyrøy, 5620 Tørvikbygd.

Telefon 05-55 83 63

Alt som har med bladets eksp. å gjøre, såsom tinging, oppsigelse og adresseforandring blir sendt dit.

Gaver til bladet kan sendes kass. M. Frafjord

Postgiro 5 68 21 33.

Red. Einar Kristoffersen, Eklundbk. 11

3770 Kragerø,

tlf. 03-99 08 45

Norsk Luth. Lekmannsmisjon

Form. Karl B. Bø,

Vistnesvn. 13, 4070 Randaberg. Tlf. 04-41 87 46

Kass. Margrete Frafjord,

Boks 89, 5582 Ølensvåg

Postgiro 5 68 21 33. Bankgiro 3204.10.10222

enda dypere fortvilelse, inn i aggresjon, hat og laster som til sist gjør at de går til grunne. Ellers kunne jo den «strålende» karrieren til mange rockeartister, som tilsynelatende har oppnådd alt, ha vært det perfekte eksempel på hvordan en kan mestre vanskeligheter, tomhet og angst. Men for å kunne bedømme et liv og en karriere er det nødvendig å se hvordan det hele ender. Og når det gjelder rockestjerner er resultatet rystende:

* Brian Jones i Rolling Stones druknet i svømmebassenget sitt, tydeligvis som resultat av alkoholmisbruk –

* Jimi Hendrix ble kvalt i sitt eget oppkast etter å ha nytt alkohol og tatt sovetabletter –

* Janis Joplin, «Rockens dronning», døde av en overdose heroin –

* John Bonham i Led Zeppelin ble kvalt i sitt eget oppkast etter å ha drukket 40 glass vodka –

* Bon Scott i AC/DC ble kvalt i sitt eget oppkast etter et drikkekalas –

* Keith Moon i The Who begikk selvmord.

Og slik kunne man fortsette. Dette er ikke de eneste rockestjerner som har dødd på en fryktelig måte.

Det er løgn at rus kan befri fra nød, fortvilelse og tomhetsfølelse. «Løgnens far», Satan selv, lokker inn i rusen ved hjelp av rockemusikk. Han er ødeleggeren, som er ute etter å bryte ned så mange han kan. Satan er plageånden. Han vet nøyaktig hvordan han best kan ødelegge et menneskes liv: ved å lokke med rus f.eks. –

et bedrag som kanskje du også alt har bitt på.

Er det hjelp å få?

Du ønsker å komme ut av meningsløsheten, ensformigheten. Hvor er hjelpen å finne? Du finner hjelp så snart du slutter å tro den løgnen at rusopplevelser kan forvandle din trøstesløse tilstand, og er villig til å høre sannheten. Søk Ham som er Sannheten: Jesus Kristus. Han vil aldri narre deg med falske forsikringer om at rusen bringer deg over i en bedre verden, der alt virker så meningsløst på deg. Men Han har makt til å løfte deg opp av fortvilelsen. Det hadde Freddy opplevd da han skrev:

«...Arbeidskameratene sa at det ville gå nedennom og hjem med meg hvis jeg fortsatte på denne måten. Vi hadde en voldsom diskusjon. De sa jeg burde tenke over sakene... og hvis jeg ville fortsette å leve, måtte jeg være ærlig overfor meg selv. – Jeg innså at de hadde rett. Jeg stod med det ene beinet i graven og det andre i fengselet. Da gikk jeg til en av arbeidskameratene og innrømmet at jeg hadde gjort stor urett mot ham. Etter at jeg hadde sagt dette, var det som om en stein falt fra hjertet mitt, og jeg merket at den sterkeste lenken som hadde bundet meg til Satan, var brutt...

Da jeg satt ved maskinen min igjen, kjente jeg en veldig glede inne i meg, og jeg følte at Guds store kjærlighet kom til meg gjennom Jesus. Den gjen-

nomstrømmet hele kroppen min, og for første gang på mange år begynte jeg å gråte – og det av bare glede. Aldri i hele mitt liv hadde jeg opplevd virkelig kjærlighet, og plutselig strømmet **så** mye kjærlighet inn i meg. Denne 2. november 1987 tok jeg det første skrittet fra mørket inn i lyset. Et nytt liv begynte for meg, selv om det egentlig var for sent i mitt tilfelle!...

En av måtene Satan huket meg på, var ved å love meg makt. Den makten Satan gav meg, har jeg ikke lenger. Men jeg er mye sterkere nå, for nå tilhører jeg Jesus! Og arbeidskvoten min fyller jeg nå som ingenting...

*Jeg klarer meg glimrende med lønnen min og kan til og med spare noe. Nå har jeg en koselig leilighet – og attpåtil motorsykkel! Og alt dette er skjedd i løpet av et halvt år! Når du tilhører Jesus, blir du rolig og tilfreds; for da har du funnet meningen med livet.

Hos Jesus får du kjærlighet – ekte kjærlighet, ikke noe juks og bedrageri som hos Satan! Du er lykkelig, for Jesus kan gi deg nettopp det du trenger for å leve. Du føler deg heller ikke ensom. Og hvis ensomhetsfølelsen likevel skulle melde seg, da roper jeg bare på Jesus, og ensomheten er borte.

Bare én ting til: Satan ville ta livet mitt, men Jesus gav meg nytt liv. Ellers hadde jeg vært seks fot under jorda nå. Og jeg sier til alle at den som innlater seg med Satan, blir drept av ham. For Satan har bare bruk for deg

til han har deg helt i sin makt og du ikke kan komme løs mer. Slik var det for meg, og slik vil det bli for deg.»

Freddy har oppdaget at det finnes EN som aldri kan skuffe ham – og det er Jesus. Også til deg sier Jesus: **Kom til Meg! Jeg er Sannheten. Du kan begynne et nytt liv sammen med Meg, et liv med mening. Det vil fylle deg med glede og indre fred.**

Følg dette kallet, og du vil møte Han som elsker deg høyere enn noen annen, og som venter på din kjærlighet igjen. Våg å overgi ditt liv helt til Jesus! Han narrer deg ikke med rusopplevelser. Han leder deg inn i det livet som virkelig er meningsfylt. Si deg løs fra Satan og hans forførelser! Da blir du et frigjort, lykkelig menneske.

Hva med evigheten?

Ja, Jesus er vår Frelser og Befrier, Han er Herre i et rike som riktignok ennå er skjult, men som engang skal bli synlig for alle – et rike der det hersker glede og fred. Satan er også herre i et rike – et rike med redsel og gru. Livet er ikke slutt med døden, slik mange helst vil tro. Det fortsetter i et av disse to rikene.

Derfor er vår situasjon når vi dør, av avgjørende betydning. Har vi levd i synd, stadig gitt etter for Satans fristelser og holdt fast ved synden til vår siste time? Eller har vi latt Jesus føre oss inn i sannheten og inn i kjærlighetens samfunn med Gud og mennesker? Da står Jesu Kristi rike åpent

for oss etter døden. Det er det himmelske riket, der gleden aldri tar slutt; for å leve der i Guds nærhet gir en slik lykke at ingen her på jorden kan forestille seg det.

Men alle som har fylt livet med spenning og rus og har foretrukket løgnen fremfor realitetene, og som stadig har latt seg påvirke av Satan til hat, opprør og forbrytelser, slik som tyveri, vold og attpåtil drap – de vil etter døden havne i mørkets rike.

Satan lokker deg med rusopplevelser, ikke for at du skal møte skuffelse på skuffelse her i livet. Nei, han ønsker at du skal være skuffet og ulykkelig for all evighet. Han vil at du skal merke på kroppen at det virkelig finnes et pinens sted der de som har levd i synd, vil oppleve tilsvarende pinsler.

Noen har allerede før de døde fått se at helvete er en virkelighet. En kjent kvinne har engang beskrevet hva hun opplevde da hun plutselig befant seg i helvete – uten å vite hvordan hun var kommet dit.

Hun skjønnte at dette var det stedet de onde åndene hadde beredt for henne. Bunnen var dekket av stinkende sølevann, og det vrimlet av ekle kryp. Det var som om sjelen hennes ble brent opp av en ild. Samtidig kjente hun uutholdelige smerter i kroppen, verre enn noe hun tidligere hadde opplevd, selv under de alvorligste sykdommer. Hun kunne ikke finne ord for å beskrive den indre ilden, fortvilelsen, smertene og kvalen. Alt det et menneske kan lide på jorden syntes bagatellmessig mot det hun

følte på dette forferdelige stedet. Vissheten om at pinen aldri ville ta slutt, gjorde den ennå mer uutholdelig.

Hun følte seg dypt skyldig, og spurte seg selv hvordan hun noengang kunne ha funnet glede i ting som ville bringe henne til et slikt fryktelig pinens sted.

Hvis helvete er en slik realitet, skulle vi ikke da slutte å jage etter denne verdens gleder og rusopplevelser – om ikke for annet så av barmhjertighet mot oss selv? Du stilles overfor et enten – eller: Enten vil du en dag være prisgitt helvetes makter – eller du kommer til et sted med evig glede!

Ditt neste skritt

Kom derfor til Ham som har makt over himmel og jord og også over helvete! Han elsker deg personlig, elsker deg så høyt at Han gav sitt liv for å redde deg og ta deg inn i det himmelske riket – lysets, herlighetens og gledens rike.

Gi Jesus ditt svar! Kall på Ham! Han hører deg. Gå til Ham med alle dine problemer! Be Ham om tilgivelse for alt det gale du har gjort! Hans blod, som Han utøste for deg, vil dekke din skyld og kan løse dine lenker. Han vil gi deg kraft til å vende om fra syndens veier. Da blir du lykkelig. For du har funnet Ham som gir livet mål og mening: Jesus, den evige kjærlighet.

M. Basilea Schlink

Skikk dere ikke like med denne verden

Rom. 12,2

«— men bli forvandlet ved at deres sinn fornyes, så dere kan dømme om hva som er Guds vilje: det gode, det som Han har behag i, det fullkomne.»

Guds ord vitner på mange måter om en *ny fødsel*, en *ny ånd* og et *nytt liv*. Her er et av disse steder!

Det lever altså noen her på jord som Guds ord omtaler som *nye skapninger*. Og da er de altså det!

Kan du tenke deg denne formanningen rettet til et ugjenfødt verdslig menneske? Hvorledes skulle de kunne annet enn å skikke seg lik denne verden? De er jo en del av den. Her må altså ha kommet noe nytt inn.

Grunnen til at Gud taler til oss i formaningsord er at også den som er født på ny fremdeles bærer med seg det gamle menneske, som jo er og blir av denne verden. Og derfor er også faren alltid tilstede for at det kan seire.

Jesus har formant sine til å vokte huset så tyven ikke skal bryte inn og røve det du har fått. Peter bruker sterke ord om dette: «Det er gått med dem som det sanne ordspråk sier: Hunden vender tilbake til sitt eget spy, og et nyvasket svin velter seg i sølen» 2. Pet. 2, 22.

Tenk deg når du sitter foran TV apparatet f.eks., det er jo veldig aktuelt. Der ser du etterhvert

mange ting, og du vet som kristen at dette jeg nå ser er det som var årsaken til at Jesus måtte gå den tunge gang til Golgata kors. Hele den ånd som disse ting er besjelet av, er den ånd Jesus kom for å kjøpe oss fri ifra med *sitt blod*. Det er en indre stemme som sier ifra om dette. En uro i samvittigheten. Men nysgjerrigheten er så stor og synden smaker søtt til å begynne med. Og så undertrykker du den stemmen som taler så alvorlig. Tenk her sitter gudsbarnet foran TV'n og underholdes av synd og verdens intetsigende fjas, mens så mange vandrer mot en evig fortapelse! Hva vil du en dag forsvare deg med? Nå nevnes TV apparatet spesielt, fordi det jo er så aktuelt, men det kunne også nevnes mange andre ting fra den kultur som omgir oss. Blader og bøker og ikke minst musikk. Hvordan vil dette ende? «Men enhver som fristes, dras og lokkes av *sin egen lyst*. Når så lysten har unnfanget, føder den synd. Men når synden er fullmoden, føder den død. Far ikke vill, mine brødre!» Jak. 1, 14–16. Tenk *død*! Det blir altså enden. Gud er m.a.o. ikke ute etter å ta ifra oss noe som er verd å beholde når Han formaner oss: Skikk dere ikke lik denne verden. Det er nemlig *Hans* formaning til oss. Han vil ingen synders dom og død, men at han skal vende om og leve.

Gud viser ikke et menneske bort. Du kan på et vis si at det kan Han igrunnen ikke, for *Han har jo selv lagt den grunn Han har kalt deg på*. Så kom, hvem du enn er! Men et menneske kan forlate Ham. Ånden taler så mildt og stilt: «Nå må du vende om.» Nå må du vokte deg, for på denne veien kan jeg ikke følge deg, men jeg må forlate deg.» «Synd og hellighet er motpoler.» Og der hvor synden ikke blir gjort opp, der utslukkes Ånden! Og så sitter du der. Du som hadde fått livet i gave! Tenk på alvor i dette. Det øyeblikk Ånden forlater deg er din *dødsstund*! Selv om du kanskje får lov til å vandre ennå noen år her på jord, så er du bare et skall som snart skal forgå. «Skusla» bort det evige liv, det blir overskriften. Slangen seiret, enda den var slått!

Det er noe så uhyggelig ved dette, når en slange dreper et menneske. Du sitter der intetanende om den fare som truer, plutselig hugger den, og så likesom renner den bortigjennom gresset. Gud har sammenlignet djevelen med dette uhyggelige dyret! Tyven har fått bryte inn og har fått ryddet seg en plass. Du har begynt å smake på synden igjen. Det kan være perioder med «åndelig tørke». Det er liksom ikke noe som skjer, alt blir ved det vante. Og så er det som det oppstår et tomrom, et sug. Så begynner du å skulle fylle dette. Blir stadig mer åpen! Da begynner djevelen å bruke evangeliet på en underlig måte: «Du er jo fri, det er ikke farlig med deg.» Har ikke det blitt rett klart for deg, at

evangeliet kom til for å sette deg fri ifra synden og ikke for at du skulle fortsette i synden uten konsekvenser, da gjenkjenner du heller ikke djevelen i dette. Og så biter du på! Følgelig blir du stadig mer «fri» og ikke minst, stadig mer «evangelisk». (Ingen er vel så evangeliske som de som vil til himmelen uten omvendelse og dødelse av kjødet). Men i *hjertelivet* er det blitt så underlig dødt. Jesus er blitt så underlig *fremmed*!

Vet du hva som tales gjennom dette? «Vend om, for du har forlatt din første kjærlighet!» Denne tomheten i ditt liv, la den få være et rop til deg om å fly til Jesus.

For Guds ord har mer å si: Hjemme i Farshuset er alt ved det samme. Ikke noe forandres der. Der står ennå det alter for Hans åsyn, hvor offeret for dine synder ble lagt. Jesu Kristi døde avsjelede legeme. Og Guds ord roper ut: «En død har funnet sted til forløsning —.» Hebr. 9, 15. Du er dyrt kjøpt! Guds Sønn fra evighet av, Han som sitter på tronen steg ned i avgrunnens dyp med våre forskrekkelige synder på sitt hellige og rene legeme, for å sone i synderes sted!

Jeg taler om dette hellige under, arme syndige menneske, som om jeg hadde greie på det, eller forsto det. Jeg forstår det ikke, men jeg ser i ordet at det er slik. Og Guds ord kan ikke lyve! Jeg tror det, og det er noe annet enn å forstå det. Det er ikke gitt noe menneske å forstå og fatte dette. Det er gitt til tro!

Slik ser det altså ut i himmelen i denne stund, det skal du vite du som kanskje aldri har smakt Guds gode gave, og du som er kommet på avstand som det heter: Guds nådes offer har den samme verdi nå! Han lever, Jesus! Han lever som et evig soneoffer for synd! *Ditt* soneoffer for synd har *evig liv*! Ser du betydningen av dette for din egen del? Ta nå imot det! Det er altså ikke for ingenting at det heter *klippegrunn*.

Men det ordet vi stanset for altså. Det er *farlig* å skikke seg lik denne verden! Du kommer i en stilling hvor du blir fremmed for disse åndelige sannheter. Du ser det ikke lenger! Tornekrattet har begynt å vokse opp og kvele det som er sådd. Djevelen er den som blinder! Først *blindhet*, så *død*!

Vi er kalt, ikke til å leve som treller under synden, men til å leve i fortrolig samfunn med Jesus. Du har full rett til å avvise enhver stemme som sier at frelsen ikke er for deg, enten den kommer innenfra ditt eget bryst eller gjennom andre mennesker. At du må bli mer ydmyk først, mer botferdig, forstå mer eller hva det måtte være. Den som forstår at Jesus døde for synden, og har fått bruk for det, har forstått mer enn nok. Alt slikt kan du avvise på ordets grunn, som sier at Gud ved Jesu offer har tilveiebragt frelse for hele den falne verden. Vi er kalt til *Hans* fred, *Hans* glede, *Hans* hvile. Han har delt sitt rike med syndere!

Det er bare gjennom dette fortrolige samfunn med Jesus, at vi hver dag kommer med vår synd og våre nederlag, at vi forvandles, vårt sinn fornyes og vi vokser i nåde og kjennskap til Ham. v2b.

Denne kampen å skulle avlegge syndene, det gamle menneske, kan ofte ta motet ifra oss. Helst da fordi vi selv tar kampen opp og baler med disse ting. Det må bli tap! Noen tror de har seiret på denne veien, men de ser ikke at det bare er det gamle menneske som har skiftet form og er oppstått i en ny skikkelse! Nei, se på Ham som tok det gamle menneske med seg i grav. Der døde *du*, der seiret *du* over din synd. I Guds rike heter det *tro*! Ikke i hytt og vær, men et bestemt budskap som kommer til deg. Tro på *den Herre Jesus Kristus*!

Når en ser utover kristen-Norge i dag, så kan det synes som om dette er en særdeles aktuell formaning. «Skikk dere ikke lik denne verden.» Men jeg er redd svært mye av dette som kalles kristent i dag, nettopp er verden.

Vi skal avslutte med et par ord av apostlene Peter og Judas: «*For ved å tale skrytende, tomme ord, lokker de ved skamløshet i kjødets lyster dem som nettopp har flyktet bort fra dem som ferdes i forvillelsen, og de lover dem frihet, de som selv er forfallets treller. For det som en ligger under for, det er han og blitt trell av. For dersom noen ved kunnskap om vår Herre og Frelser Jesus Kristus har unnflydd verdens urenheter, og så igjen*

blir innfanget av den og ligger under for den, da er det siste blitt verre for dem enn det første. Det hadde vært bedre for dem om de ikke hadde kjent rettferdighetens vei, enn at de kjente den og så igjen vendte seg bort fra det hellige bud som var overgitt dem.» 2.

Pet. 2, 18–21. Måtte det få bli alvor for oss alle! Og Judas skriver: «*Strid for den tro som én gang for alle er blitt overgitt til de hellige.*»

Det skal du og jeg vite, det blir en strid for den som vil bli i Jesus!

Einar Kristoffersen

Frelsegrunnen

Det har vore mykje godt å lesa i den nye andaktsboka til H. E. Nissen: «ETT ER NØDVENDIG.» Eg vil gjerne råda deg til å kjøpa boka, og eg hadde hug å dela eitt av stykka (10. august) med lesarane av «Lov og Evangelium»:

Han drog meg opp av fordervelsens grav, av den dype gjørmen. Han satte mine føtter på en klippe, han gjorde mine trinn faste.

Sal. 40, 3

Synden og dens følger er som en fordervelsens grav og som en bunnløs gjørme. Bena dine rives vekk under deg. Du når ikke fram. Du synker dypere og dypere ned i gjørmen.

Hvordan blir et menneske frelst?

Det kommer en dag da du opplever gravens fordervelse som aldri før. Du kjenner suget fra dypet. Da ser du helt klart at du er fortapt. Du kan ikke dra deg selv opp. Du når ikke målet. Det er ingen redning.

Men i din største nød kommer Jesus til deg. Du venter en knusende dom,

men han kommer ikke med dommen. han går ut i gjørmen og griper deg. Så løfter han deg opp og setter føttene dine på en klippe.

Tenk å ha en Frelser som ikke kommer med gode råd. Han gir deg ikke anvisning på det du må gjøre for å frelse deg selv. Nei, han griper selv inn og frelser.

Jesus er det midlet som Gud bruker for å føre deg opp på klippen. Det er hans ord. Det er frelsende kraft i Ordet om korset. Dette Ordet er ett med det som skjedde på Golgata. På forbannelsens tre grep Jesus deg. Der dro han deg opp.

Det skjedde ved at Jesus ble oppslukt av fordervelsens grav. Han forsvant i det bunnløse dypet, mens føttene dine ble satt på frelsens evige grunn.

Kanskje står du fremmed overfor frelsens virkelighet. Du synes du mangler en frelser. Men det gjør du ikke. Jesus er din Frelser.

Det er troen du mangler. Du må få øynene åpnet for det Jesus har gjort for deg. Derfor skal du gi akt på Guds nådes ord. Gud vil vise deg at Jesu hender er utstrakt mot deg. De er merket av de sår og slag det kostet ham å dra deg opp av syndefordervet.

«Jeg ble kjøpt med Jesu vunder, han meg holder fast. Han lar ei min sjel gå under, han meg holder fast.»

Då eg hadde lese stykket, stod dette for meg: Det blir ikkje ordna med noko ekstra frelse for nokon. Vi lyt ha vår kvile i det verk som alt er gjort – for alle. Eller som Rosenius seier det: «Den som vil tro til frelse, han skal tro det som skjedde for over nitten hundre år siden, han må bygge sin tro på Golgata og ikke på sin egen skrøpelige omvendelse og forbedring.»

Ragnar Opstad

Adgang til Faderen

På vår livsvei har vi enkelte steder sett et skilt hvor det står: *Adgang forbudt!* Når vi leser Bibelen, finner vi også noen steder der det står adgang forbudt. Som da Gud drev Adam ut fra Paradis, eller fra Edens have, der han satte en vaktpost med adgang forbudt til livets tre, det vil si til det liv som leves i Edens have.

Det samme ser vi da tabernaklet og templet ble bygget. Der ble bygget et rom, det aller helligste, der ingen annen enn øvstepresten hadde adgang en gang for året ved blodet. For alle andre var det adgang forbudt, med døden til følge. Der inne fantes nådestolen, som ingen adgang fantes til for syndere.

Siden, da Jesus kom, var det hans gjerning å åpne adgangen til nådestolen for alle mennesker. Skriften forteller jo, at da Jesus døde på korset

revnet forhenget i templet fra øverst til nederst. Det var et tegn på at Jesu offer og stedfortredende død og soningsblod åpnet adgangen til Gud og til nådestolen.

Dette er vel den største gjerning som er utført her på jorden, og den har stor betydning for alle mennesker. Ja, det står ennå skrevet at ikke en gang døren skal fare vill eller er satt utenfor. Her har Gud satt opp et skilt der det står: *Her tilbydes adgang for alle, syndere og fromme, onde og gode!* – Tenk at vi kan forkynne at i Jesus er der adgang til Faderen for alle mennesker.

Men det er svært å se at denne adgang kan tilbydes et helt menneskeliv, uten at den blir benyttet. Intet menneske går nå fortapt på grunn av sin synd, men fordi de ikke benytter

denne adgang, fordi de ikke tror på Jesus og ikke tar imot ham.

Hva bringer så denne adgang dem som går inn? Den bringer frelse for vår sjel, gir barnekår hos Gud, vi får Guds Ånd, og dermed Jesu Kristi sinn. Bruker du denne adgang vil du komme i besittelse av alt dette.

Mange har nok benyttet seg av denne adgang, og har opplevet hva den kan gi, men djevelen som ikke unner et eneste menneske å leve i dette nåderike, han gjør alt hva han kan for å føre deg ut derfra. Og adgangen ut fra Guds rike er ikke stengt. Det er ikke slik som noen lærer, at engang frelst er alltid frelst. Det kan vi se av Bibelen, fra de som levet den gang, og av vår egen erfaring i vår tid. Paulus sier at Demas forlot meg av kjærlighet til den nåværende verden. Mange har fulgt ham siden den gang, og vi som lever i dag trenger å ta oss en stille stund for å tenke over vårt forhold til verden og de ting som er i verden. Fremfor alt for å tenke over vårt forhold til Jesus.

Om galaterne står det at de begynte i Ånd, men de fullendet i kjøtt. De var kommet innenfor, men ved å høre på falsk forkynnelse ble de ført utenfor. Men hvem tror i dag at forkynnelsen kan føre et menneske og et folk langt bort fra Jesus? Men denne fare er mye større enn vi forstår og tror. Og det kommer av at både lærere og forkynnere forstår ikke at vi har to åndelige riker iblant oss, *lovriket* og *nåderiket*, og forkynner som om der bare var ett åndelig rike. Og i dette

lovrike er det et fullt så sterkt arbeide igang som i nåderiket, ja mye større, for lovriket er jo et arbeidsrike. Dertil averteres det etter arbeidere, innbydes til tjeneste, og den har vel aldri vært så stor og talrik som i dag.

Jeg har undret meg over dette travle jag og den aktivitet som finnes i dag, og spurt meg selv om det er lovens ånd som står bak og driver det. Fienden vil jo gjerne ha folk opptatt under loven, med å gjøre, gjøre, gjøre, så de lik Marta ikke har tanke for noe annet. — Derimot finnes det få som har funnet Maria-plassen ved Jesu føtter, det ene nødvendige, den gode del, som ikke skal taes ifra henne.

Nylig besøkte jeg en Maria-kristen, og hun hadde de samme tanker og så det på samme måte. Og jeg tror at vi alle trenger en stille stund for å tenke over dette, og for å undersøke hva for et rike vi bor i, og lever vårt liv i tjeneste for.

Jeg bodde en gang hos en familie, der konen fortalte at hun hadde levet tredve år i lovriket uten å ha anelse om det. Ved å høre på en forkynner som satte skille mellom disse to riker, fikk hun se det og vendte om og kom inn i nåderiket. Selv har jeg også opplevd dette, at tilhørere har sett sin stilling, vendt om, og fått tro seg frelst av nåde. Men da vil du risikere å få den attest at du omvender troende folk, for de ser ingen forskjell på lovens barn og troens barn eller nådens barn.

Men ved å nytte denne adgang vil Gud vise deg hva for et rike du lever i, og føre deg inn i det nåderike du ennå ikke kjenner. Dette er et nyttig

og interessant studium, som du altfor sjelden hører forkynt.

Ole Rolfsnes

Kvar bur du rabbi?

Andre dagen stod Johannes der atter med to av læresveinane sine. Då ser han Jesus, som kom gangande, og seier: Sjå der ér Guds lamb! Dei to læresveinane hørde kva han sa, og fylgde etter Jesus. Då snudde Jesus seg, og då han såg dei fylgde etter han, sa han til dei: Kva vil de? Kvar bur du, rabbi? spurde dei (rabbi tyder mester). Kom so skal de sjå! svara han. Så gjekk dei med han og såg kvar han budde, og dei vart verande hjå han den dagen. Det var ikring tiande timen.

Kva var det som hadde fått Andreas og Johannes å spørja slik? Svaret ligg vel i det at dei hadde møtt Guds dom over si synd. Øksi ligg alt innmed roti på trei, kvart tre som ikkje ber god frukt, vert hogge ned og kasta på elden. Mat. 3, 10. I dette lys såg dei sitt liv. Då vart svaret bare eitt. Både treet og frukta var dårleg og skuldig til elden.

Kor lenge dei hadde vore ved Jordan og for Guds heilage åsyn, veit vi ikkje, men dette var andre dagen etter at Jesus var døypt. Det er mogleg at også dei hørde røysta frå himmelen som sa: «Dette er Son min, han som

eg elsker, han som eg hev hugnad i.»

Vitnemålet frå Johannes andre dagen, var det same som det første. «Sjå der er Guds lamb.» Dei to hørde kva han sa, og fylgde etter Jesus. Skal tru om der stod mange att, som ikkje hørde og ikkje fylgde Jesus? Den flokk som høyrer og fylger Jesus vil alltid verta liten! Derfor sa Jesus ein dag: Mange er kalt, men få er utvalgt.

Kva vil de? spurde Jesus desse to som forlet dei andre. Då spurde dei: Kvar bur du rabbi? Dei fekk so godt eit svar. «Kom, so skal de sjå.» So gjekk dei med han og såg kvar han budde. Denne dag sette merke i deira liv for alltid. Det vart ikkje om alt det dei måtte vera og gjera, som stod på dagsordren. Nei, han viste dei inn i skrifta. Kva som stod skrive om messias. No såg dei at Jesus ikkje berre budde i ein lekam, og i eit hus her på jord, men at han budde i sitt ord, ja han var Ordet, det som vart kjøt og feste bu iblant oss. Difor kunne dei seia etter dette møte med Jesus: «Vi har funne Messias.» Det var store skarar som såg, hørde og fylgde Jesus. Dei visste kvar han budde, og kalla

han for tømmermanns sonen. For det naturlege menneske, tanke og fornuft, måtte det vera slik. Difor må det eit gudommeleg under til for å sjå at dette er Guds Messias.

Skal tru han tala til Andreas og Johannes slik som i synagoga i Naseret? Høyr Herrens Ande er over meg, fordi han salva meg til å forkynna evangeliet for fattige, han har sendt meg til å ropa ut fridom for fanger, og at blinde skal få syni, til å løysa dei som er træla or tvang, til å lysa ut eit hugnads år frå Herren. Luk. 4, 18–19.

Var det ikkje trælestanden under synda og lova som dreiv dei til å fylgja han, og vera i hus med han? Men der og då fekk dei sjå og høyra at dei var utfridde ved Messias. Sjå der Guds lam. Guds ande er over denne bodskap og det gjev syn til blinde auge. Det gjev hørsel til døve øyre, og nytt liv til døde hjarte.

Dei var ikkje uvisse i si sak då dei kom ut frå møte med Jesus. Då kunne dei vitna, då var Guds ånd over vitnemålet, så det nådde til hjarta åt dei som høyrde. Her ser vi det klårt, eit personleg møte med Jesus som forandra hjarta og liv.

Det er mange unge og eldre som vil verta fri syndeliv og dom, og i dag, men finn ikkje vegen. Kvifor? Dei søkte på viljens og gjernings vegen, og vart ikkje trøytt. Mange var nær ved å gi opp sjølvstrevet, men så fekk dei ny kraft ved sin eigen arm. Evighets reisa fortsette, og sjela vart aldri fri ved evangeliets ord.

Du som les dette, er du kjend med det å fylgja etter Jesus, og har du fått eit personleg møte med han? Då vert alt nytt, domen og elden som skulle vore over deg, tok ein annan. Difor var det Jesus kom til Jordan. Han skulle ta synda, døden og dommen på seg. Trur du ikkje dei fekk hug å falla ned og tilbe denne mann?

Johannes sa ofte etter dette møtet: «Han som Jesus elsker.» Kva seier du? Vi les om desse første sitt vitnemål: Me har funne Messias, eller me har funne den som Moses har skrive om, det er Jesus, Josefs son frå Naseret.

«Rabbi, du er Guds Son, du er Israels konge!» sa Natanael. Åtte dager gamal, då Maria og Josef bar han til templet, vitna Simon: «Herre, no let du tenaren din fara herifrå i fred, etter ditt ord, for mine augo har sett di frelsa, som du har skipa til for alle folk.»

Det same vitnar David lenge før Jesus var komen til jord. «Herre eg har deg hjarteleg kjær, min styrke. Herren er min bergrunn og mi festning og min frelser, min Gud er mitt berg, som eg flyr til, min skjold og mitt frelsehorn, mi borg.» Salm. 18, 1–3.

Men Israel som folk ville ikkje ha Guds Son som frelsar eller Konge. Difor dette spørsmål: Rabbi, bur du i mitt hjarta? Den som trur har vitnemålet i seg sjølv, den som ikkje trur Gud har gjort han til ein løgnar, av di han ikkje har trutt på det vitnemålet

som Gud har vitna om Son sin. Og dette er vitnemålet at Gud har gjeve oss evig liv, og dette livet er i Son hans. 1. Johs. 5, 10–11.

«Der har jeg funnet livet, selv er jeg intet verd. Hvad Jesus meg har givet, gjør meg for Gud så kjær.»

Odd Dyrøy

Den Gud har kjær

*Den Gud har kjær, den kaster han i alle havets bølgevann.
Den Gud har kjær, den slår han ned, Men gir tross allting fred.*

*Den Gud har kjær, den sender han i smertens ild, i løgnens brann
og flenger han til hjertets rot, men gir tross allting mot.*

*Den Gud har kjær, den følger han en vei som ingen tror går an.
Langs avgrunns svelg på himmelbro, ti derved får han tro.*

*Hver barnesjel som Gud har kjær, den er han aldri mere nær,
enn når den ingen redning vet, for Gud er kjærlighet.*

Reiserute for forkynnerne høsten 1990

<i>Odd Dyrøy</i>	Håvik, Tysvær, Dimmelsvik, Sannidal, Vestfold, Randaberg.
<i>Lars Fossdal:</i>	Horneland, Tørvikbygd, Sogn, Bømlo, Markabygda, Sørli, Øysletta, Høylandet.
<i>Einar Kristoffersen:</i>	Varhaug, Randaberg, Straume, Hageberg, Norheimsund, Dalekvam, Askim, Lauvstad, Matre.
<i>Reidar Linkjendal:</i>	Askim, Bø i Telemark, Bygland, Vestfold.
<i>Godtfred Nygaard:</i>	Nærbø.

Er det flere som ønsker forkynnerbesøk, så gi beskjed til Håvar Fjære Goksjøruta, 3200 Sandefjord, (Tlf.: 034-10831), som har oversikt over eventuelle ledige tidsrom i reiserutene.

